סלפנתי בעצמי לגוסליב - והוא נתן לי אותה התשובה...

אך הוסיף שאלה: אם אני רוצה למסור דבר מה לברון.

עניתיו שאמסור בעצמי - והודיתי לו על נכונותו

לתוך - - -

- בא אליהו. מי שהיה הקצין מיסקין מסר לו שבא

אליו יהודי סרסור בקרקעות וסיפר: ערבי חשוב מנה אליו לשאול

על מ.ש. הוא רוצה למסור לו על חברי קבוצת עז-א-דין שאינם

ידועים עדיין לשוטרים וגם על תכונה לקראת הפסח. נכון למסור

זאת גם לב"כ מ.ש.

אמרתי לאליהו שימצא את אהרון כהן ללכת לראות הערבי.

25.3.36

חזקן החליט לסדר מפקד באוקטובר ש"ז - לאחר ששקל הניסיונים

נגד: חוויכוח על עליה וגזרת הקרקע והסועצה יכניסו אטמוספירה

פוליטית במפקד ויזיקו לדיוק. היהודים יתנגדו לבירור שטחי

הקרקע ומחוסרי עבודה, וביחוד יפחדו שע"י המפקד יגלו את הבלתי

לגליים. הערבים יגידו - אם כי בלא הגיון - שהמפקד בא לדחות

את הקמת המועצה.

אולם מפני שחומר 1931 נתישן והמשלה אינה יכלה

לבסס פעולתה על ידיעות לא בסוחות - רואה ה.מ. צורך במפקד,

ביחוד בשים לב למדיניות העליה והקרקעות. התחלת ההכנות

לבחירות לא תוכל להיות לפני הסתיו, וסידור המפקד לא יעכב את הבחירות.

- בנוגע להרמת הפקדון מ-60 עד 80 החליט הזקן לוותר על זאת לע"ע, וכעבור חצי שנה ישוב לדון בענין. אולם על קיצור תוקף הוויזה הוא עומד, ויאריך את תקפה במקרים שהסוכנות תראה שזה נחוץ.

- קוקס שואל את הזקן אם להודיע בשמו לעבדיה שאין תקוה להמלכו בסוריה ומשום כך מוסב שיפסיק את התעמולה בעתוני סוריה (20.3.36).

- דעת הסוחנים על הבלתי לגליים: מ.ש. דרש 1) החזרת הרשיונות המנוכים, 2) מתן רשות לסוכנות לתת רשיונות לבלתי לגליים.

באשר ל-1) הרי הניכוי נעשה מפני שהניחו שיבוא מספר בלתי לגלי ויכנס לשוק העבודה. הכוונה היתה לענוש את הבלתי לגלי בשלילת זכות של תושב קבוע. קבלת הצעת מ.ש. פירושה מתן פרס לעליה בלתי לגלית וביטול המעצור. אפילו אליבא דסוכנות אין הדבר רצוי, מפני: א) בלתי לגלים לא נבחרו, ויתכן שהם לא רצויים. בחירה בארץ לא תוכל למלא מקום בחירה בגולה. ב) מתן רשיון לבלתי לגלי - פירושו להעדיף אותו על פני איש הגון שישב וחכה בסבלנות בגולה.

יש לדעתי רק דרך אחד: לתת מספר רשיונות שהבלתי

./.

לגליים ישובו לארצם ויקבלו שם הרשיון. הנסיעה לשם וחזרה תשמש כעונש. (18.3.36)

הזקן נסה מקודם להסכים לסעיף ב במכתב מ.ש., אחרי מכתב הסוחנים שינה דעתו וקבל הצעת הסוחנים, במספר מוגבל (500 דונם).

המופתי נסע למצרים לדון עם המנהיגים על עמדת הערבים במקרה מלחמה עולמית וסידור קונגרס פן-ערבי. גם ריאד אל צלח שוחח אתו על שאלות אלו. היתה אספה בנשיאות עבדל רחמן שהבנדר ב-9 למרס בקהירו והיו בה סורים ופלשתינאים: סלים עבד אל רחמן, שייך רגב אבול-סעוד, סעויק דיאב (מ"אל ג'הד"), עבדאל חדר חמזה (מ-אל בלג), חביב ג'פטי. שהבנדר דרש ברית ערבית. דרש מהפלשתינאים פעולה. נתקבלו החלטות על שתוף פעולה של הצופים, סטודנטים וארגוני נוער, דחית המועצה המחוקקת, קריאת אספות בא"י מעין אלו שבסוריה ומצרים, ותעמולה בעתונות המצרית לתמיכת הפלשתינאים.

26.3.36

בשבע בבוקר יצאתי לחיפה להפגש עם רנה סמיט לפני הפלגתו אולם הוא לא בא למקום המיועד - במשרדו של וולפסון

./.